

sten wil deed aantekenen. Zijnen natuurlijken zoon, Jan Baptist de Wael, liet hij 600 gulden, die hem moesten uitgekeerd worden, zoodra hij tot staat gekomen of dertig jaren oud zou zijn geworden. Al het overige van zijn vermogen maakte de kranke schilder aan zijne zusters Anna en Catharina. Hij drukte den wensch uit binnen Sint Andrieskerk, in het graf zijner ouders, begraven te worden. De ziekte van Signor Lucas duurde voort, tot hij op 25 October 1661 den geest gaf.

Zijn broeder, Cornelis de Wael, werd geboren op 7 September 1592. Hij leerde zijn kunstvak in onze stad, maar toog met zijnen broeder zeer jong naar Italië, waar hij zich van vóór 1625 tot zijn afsterven in 1662 te Genua vestigde. De Bie heeft geboekt, dat Cornelis de Wael voor Philips III en den Hertog van Aarschot schilderde, en dat hij uitmuntte in het malen van « cleyen historiën, bataliën, soo te water als te landt, » zoodat hij het spoor drukte van den zeeschilder Andries van Eertvelt en van de veldslagschilders Jan Snellincx en Sebastiaan Vrancx. In oude veilingen vinden wij inderdaad van Cornelis de Wael Zeegevechten en Veldslagen, die tot 97 gulden golden, terwijl eene Italiaansche Brui-loft van hem 189 gulden werd verkocht. Thans moeten die uitmuntende tafereelen op naam van andere meesters zijn gesteld. Men kent van Cornelis de Wael nog alleen te Genua, in de San Ambrogiokerk, een ruim altaarstuk, voorstellende, met levensgroote figuren, de Verlossing van Sint Petrus, in aangenamen en helderen toon geschilderd; in het Roode Paleis derzelfde stad: eene Schermutseling tus-schen Ruiters; ¹ in het Belvedere van Weenen: den

¹ Het bestaan der beide tafereelen van Cornelis de Wael te Genua, is ons bekend gemaakt door den heer H. Hijmans, bewaarder van de Prentenverzameling der Koninklijke Bibliotheek te Brussel.